

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلайн نمی باشد

۱۰ ماه سپتامبر ۲۰۲۳

دکتر عبدالرحمان زمانی

قیام سال ۱۳۲۴ صافی های کُنر علیه رژیم خاندانی نادرشاه (۹)

(از لابلای اسناد آرشیف انگلستان)

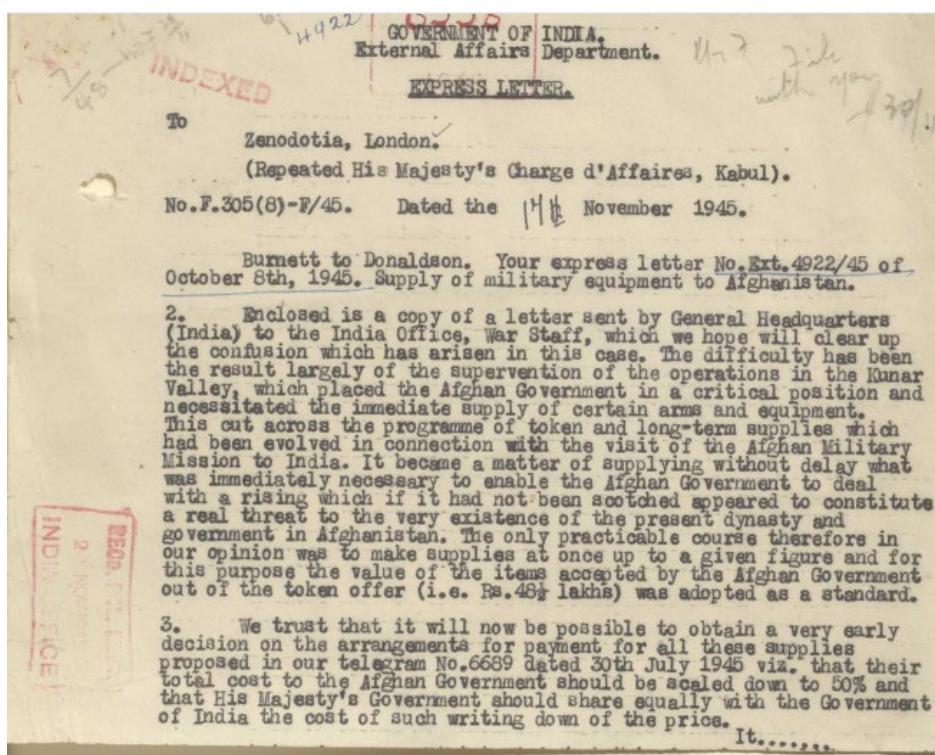
(پیوسته به گذشته)

طلب کمک اسلحه و مهمات برای سرکوبی قیام صافی های کُنر

شدت جنگ، ناکامی تلاش های همه جانبه حکومت، وارخطابی رژیم خاندانی، ضرورت عاجل خاتمه دادن به محاصره قوا نظامی در کُنر خاص و خرابی اوضاع نظامی در سرتاسر کُنر، و کمبود ذخایر کافی افزار و مهمات جنگی که قسمت چشمگیر آن در جنگ های اخیر اقوام سمت جنوبی و مشرقی از دست رفته بود، صدراعظم هاشم خان را واداشت تا یکبار دیگر برای اسلحه و مهمات مورد نیاز عاجل به انگلستان و اتحاد جماهیر شوروی مراجعه کند.

حمایت و کمک اسلحه و مهمات انگلیس ها

درین رابطه کاپی یک سند از آرشیف انگلستان را نقل میکنیم که به حیث یک سند مهم و صریح حمایت

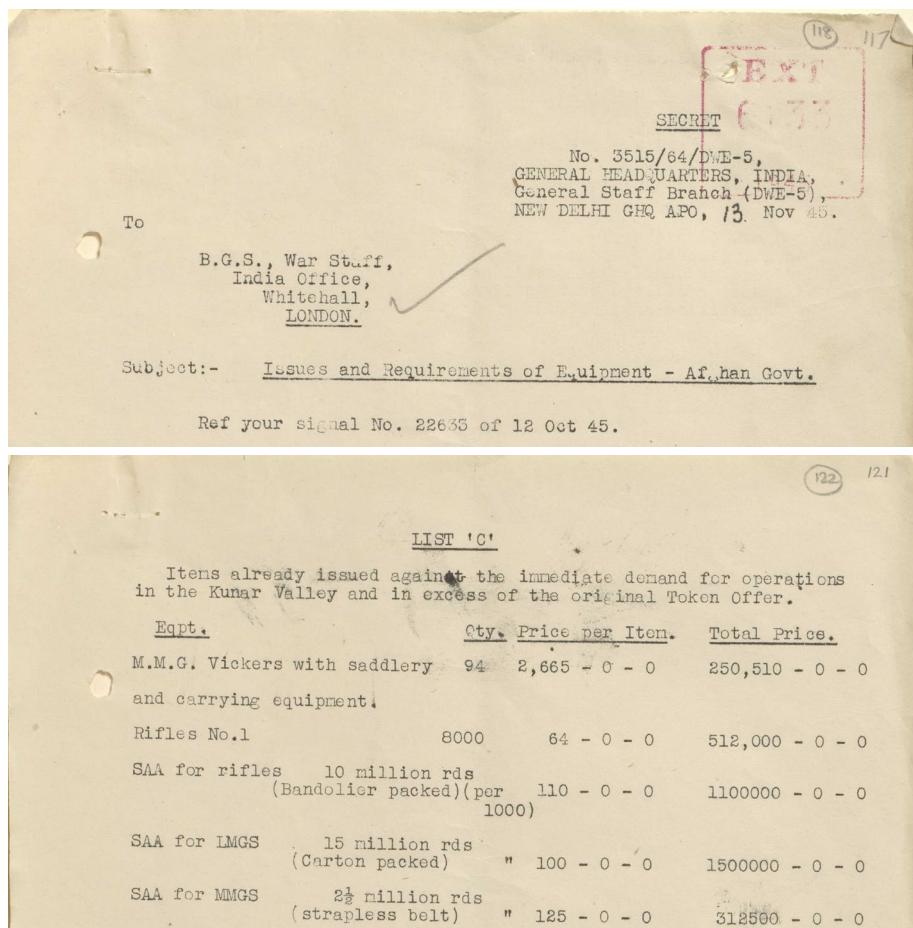
انگلیس ها برای بقای
خاندان حاکم در تاریخ
معاصر کشور
عزیزمان دارای
اهمیت خاص
میباشد. درین
مکتوب عاجل
و محترمانه شماره ایف
F/45 - (۸) ۳۰۵
مؤرخ ۱۴ نومبر
۱۹۴۵ حکومت هند
[بریتانی] به اداره
امور خارجی در لندن
و تکراراً به

د پانو شمیره: له ۱ تر ۴

افغان جرمن آنلайн په درښت تاسو همکاری ته را بولی. په دغه پته له مور سره اريکه تينګه کړئ maqalat@afghan-german.de
يادونه: د لیکنی د لیکنیزی بنی پازوالی د لیکوال په غاره ده، هیله من یو خپله لیکنه له را پېړلو مخکي په خير و لولی

شارژ افیر سفارت انگلستان در کابل راجع به تامین تجهیزات نظامی به افغانستان فرستاده شده است میخوانیم که «ضمیمه این مکتوب یک کاپی مکتوبی میباشد که توسط مقر قوماندانی عمومی (هند) به دفتر امور هند، ستاد جنگ ارسال شده است، که امیدواریم سردرگمی ایجاد شده در این مورد را برطرف کند. این مشکل عمدتاً نتیجه نظارت بر عملیات در دره گنر بوده است که حکومت افغانستان را در موقعیت حساسی قرار داده و تأمین فوری اسلحه و تجهیزات خاص را ضروری می‌سازد. این امر باعث کاهش برنامه سمبولیک و تدارکات دراز مدتی شد که در ارتباط با سفر ماموریت نظامی افغانستان به هند ایجاد شده بود. این یک موضوع تأخیر ناپذیری بود که برای توانمند ساختن حکومت افغانستان در مقابله با قیامی که اگر از بین نزود، به نظر می‌رسد تهدیدی واقعی برای موجودیت خاندان حاکم و حکومت کنونی در افغانستان باشد، ضروری بود. بنابراین، تنها راه عملی به نظر ما این بود که یکباره تدارکات را تا یک رقم معین تهیه کنیم و برای این منظور ارزش اقلام پذیرفته شده توسط دولت افغانستان، خارج از پیشنهاد نمادین مانند ۴۸ و نیم لک روپیه، به عنوان یک ستندرد به تصویب رسید.

۳. ما اطمینان داریم که اکنون می‌توان به بسیار زودی تصمیمی را در مورد ترتیب پرداخت همه این لوازم ارائه شده در تلگرام شماره ۲۲۸۹ مورخ ۱۳ جولای ۱۹۴۵ اتخاذ کرد، و این که مخارج کل آنها برای دولت افغانستان باید به ۵۰ فیصد کاهش یابد و دولت اعلیحضرت [بریتانیا] باید به طور مساوی با حکومت هند [بریتانی] مصرف چنین کاهش قیمت را تقسیم کند».

در یک سند دیگر،
لست اسلحه و
تجهیزات مورد
ضرورت عاجل برای
جنگ گنر ذکر شده
است، که در فرست
اول بدون معطلی
ارسال شده است.
درین لست از ۹۴
هاوان و زینهای اسپ
برای انتقال آن،
(۸۰۰) تفنگ، (۱۰)
میلیون مرمی تفنگ،
(۱۷.۵) میلیون مرمی
ماشیندار، (۲۴۰.)
مرمی هاوان سه انچه،
(۴۰) آئینه افتتابی،

(۱۰) عدد لمپ اشاره همراه با سه پایه، یکصد تفنگچه، و غیره به شمول قیمت‌های آن اسم برد شده است
(اسناد آرشیف انگلستان، مکتوب محروم‌انه شماره ۳۵۱۵/۲۴ مؤرخ ۱۳ نومبر ۱۹۴۵)

در گزارش‌های محروم‌انه هفته وار اطلاعاتی سفارت انگلیس نه تنها از کمک انگلیس‌ها و مؤثریت آن ذکر شده است، بلکه از قدردانی حکومت افغانستان در رابطه با فشار انگلیس‌ها بر اقوام سرحد آزاد نیز یاد آوری شده است:

«حکومت و مردم افغانستان در رابطه با وضعیت این هفتة اردوی افغانستان در گنر، بخصوص حمله مهمندان بر پوسته‌های نظامی شرق دریای گنر [گنر خاص و سرکانی] بسیار گیج و ناراحت‌اند. عملیات تعرضی علیه صافی ها بایدتا هنگام شکست یا پراگنده شدن قبایل مهمند متوقف می‌شد. در اوایل این هفتة مقامات افغان انتظار نداشتند که نیروهای محاصره شده مستقر در گنر خاص مقاومت کرده بتوانند. اما حکومت افغانستان به تاریخ ۷ سپتامبر گفتند که وضعیت به علت بازگشت آهسته‌آهسته قبایل سمت شرقی خط دیورند به خانه هایشان بهبود یافته است. فشاری که توسط مامورین سیاسی انگلیس بر مهمندان "بیزی" وارد شده، و آنها را ودار ساخته‌اند تا به خانه هایشان برگردند، توسط حکومت افغانستان تقدیر شده است، و آنها امیدوار هستند که این فشار تا ختم روزهای عید و همچنان بعد از آن ادامه یابد، تا از احتمال بازگشت قبایل و حملات بعد از عید جلوگیری شود. رسیدن محموله‌های اسلحه و تجهیزات خریداری شده از هند [بریتانی] به کابل، بر مامورین ملکی و نظامی تاثیر خوب داشته، و به آنها برای مقابله با ناآرامی‌های گنر اعتماد به نفس بیشتری داده است. ارزش اسلحه و غیره بلافاصله ثابت خواهد شد، چون بدون شک برای مسلح ساختن سه لوای احتیاط‌پیاده که جدیداً در کابل ساخته شده‌اند، مورد نیاز بوده و مورد استفاده قرار خواهد گرفت. مامورین حکومت افغانستان اطمینان دارند که اگر قوای شان در دره گنر عقب‌نشینی بیشتر نکنند، شینواری ها، خوگیانی‌ها و نورستانی‌ها و لایت مشرقی به حکومت و فادار مانده و دست به جنگ نخواهند زد.»
(آرشیف انگلستان، گزارش هفته وار استخباراتی شماره ۳۶، مؤرخ ۸ سپتامبر ۱۹۴۵ سفارت انگلیس در کابل)

همین گزارش علاوه می‌کند «طوریکه معمول است، وقتی حکومت به اثر ناآرامی در یک ولایت شرمسار می‌شود، افسران جوان ناراض، تجار و مردم دیگر مخالف رژیم یحیی خیل، طالب تغیر حکومت می‌شوند، در حالیکه به نظر نمیرسد هیچکدام شان در رابطه با چگونگی مؤثریت یا نوع حکومتی که جایگزین حکومت فعلی شود، نظر مشخصی داشته باشند.»

در صفحه سوم، قسمت چهارم (الف) همین گزارش آمده است که «حکومت افغانستان از حکومت هند [بریتانی] تقاضای کمک نموده است تا اقوام باشندۀ سمت شرق خط دیورند را به برگشتن به خانه‌های شان ودار سازند؛ بمب‌ها، وسایل جنگی و تجهیزاتی را که در عملیات نظامی دره گنر به آنها کمک کند، برایشان بفرستند. به قسمتی ازین تقاضا هارسیدگی شده، و به تاریخ هفتم سپتامبر علایمی به مشاهده رسیده است که حکومت افغانستان [رژیم آل یحیی-ز] از شوک‌های عصبی رو به شفایابی رفته و برای کنترول اوضاع ایجاد شده توسط مهمندانها و باجوری‌ها امیدواری بیشتر پیدا کرده‌اند.» (همانجا)

The Afghan Govt. have made requests for the assistance of the Govt. of India in inducing tribesmen residing East of the Durand line to return to their homes, for the supply of bombs and W/T equipment etc. to help them in their military operations in the Kunar valley. Some of these requests are being met, and on 7th September there were signs that the Afghan Govt. are recovering from their fit of nerves, and are more hopeful of being able to control the situation created by the Mohmands and Bajauris.

تقاضای اسلحه از روسیه

در اربابیه با تقاضای اسلحه از روسیه، داکتر تیخانف، شرق‌شناس پوهنتون لیپتسک روسی که از آرشیف‌های روسیه و آلمان در کارهای تحقیقی خود، بخصوص در مورد سیاست قدرت‌های بزرگ در افغانستان، استفاده کرده است مینویسد که «**هاشم خان در این اوضاع بحرانی پیگیرانه کوشید جنگ افزارهای مورد نیاز عاجل را از شوروی و انگلیس بخرد**. در مسکو این خواهش هاشم خان را بالبخند رد کردند. با آن که جانب افغانی حتا حاضر بود جنگ افزارهای به غنیمت گرفته شده آلمانی را هم بخرد. رهبری شوروی تمایل نداشت در سرکوب قیام توده‌یی شرکت ورزد.

بریتانیای کبیر، بر عکس، در حفظ آرامش در مرزهای هند و افغانستان ذینفع بود. از این رو، به تاریخ ۱۳ سپتامبر ۱۹۴۵ نخستین پارتی بزرگ جنگ افزارهای ساخت انگلیس رسید: ده هزار میل تفنگ، پنج هزار میل مسلسل، نهصد هزار عدد گلوله، بیست و پنج دستگاه توب، پانزده هزار مرمنی.

به یاری این جنگ افزارها داود خان امکان یافت بار دیگر اقدامات رزمی پویایی را در برابر صافی‌ها آغاز نماید. با این هم، حتا با در دست داشتن جنگ افزارهای مدرن و نیروی هوایی، سپاهیان دولتی طی دو ماه نتوانستند شورشیان را شکست بدند. پشتون‌های مشرقی مقاومت جانانه بی در برابر نیروهای سرکوبگر انجام دادند. کنون، آن‌ها دیگر به وعده‌های حکومت افغانستان باور نداشتند و تا آخرین گلوله می‌رمیدند. در ماه اکتبر ۱۹۴۵ صافی‌ها حتا پیشنهاد شخص ظاهرشاهر را با پیام پایان بخشیدن به جنگ رد کردند. (تیخانف، نبرد افغانی استالین (سیاست قدرت‌های بزرگ بر سر افغانستان، و قبایل پشتون)، ترجمه عزیز آریانفر، گزارش اجنتوری از کابل، تاریخی ۱۹۴۵/۹/۱۲ // بایگانی سرویس استخبارات خارجی، پرونده «قبایل»، جلد یکم، برگ ۴۰۷)

اما طوری‌که در مضمون قبلی (قسمت ۸، صفحه ۴) دیده شد، یک هزار میل تفنگ روسی برای مسلح ساختن لشکر‌های قومی شینوار و خوگیانی که برای حمایت از قوای نظامی فرستاده شده بودند، ارسال شد. اینکه هزار میل تفنگ مذکور قبل از سلاح کوت‌های افغانستان موجود بود، یا به اثر تقاضای سردار هاشم خان در دوران جنگ صافی‌ها فرستاده شد، به تحقیقات بیشتر نیاز دارد.

(ادامه دارد)